

Naslov: Krov vije nice postao smetlište, a pitari pepeljare?!

Autor: Jordanka GRUBA nikolina vukovi stipani ev/ cropik

Rubrika/Emisija: Županija

Žanr: izvješ e

Površina/Trajanje: 1.654,19

Naklada: 1.500,00

Ključne riječi: TASTE THE MEDITERRANEAN

NARUŠENE VIZURE Reporteri Šibenskog lista u samom središtu grada zabilježili dosta

Krov vijećnice postao smetlište, a pitari pepeljare?!

Dok se uređuju šetnice i tvrđave, te Mandalina, samo je njegova stara gradska jezgra - zbog koje sve to postoji - jednostavno osuđena na ignoriranje, nered u prostoru i zatiranje života

Jordanka GRUBAČ
NIKOLINA VUKOVIĆ STIPANIČEV/
CROPIK

U jednom te istom danu na ovaj sam, ili onaj, način obišla tri, četiri prostora ovoga grada: kao i svako jutro, iz dana u dan, sa svoje ponistre fotografirala situaciju na gradilištu obnovljene kuće - zimus ruševine a sada lijepog, malog budućeg hotela u staroj gradskoj jezgri "na Meduliću". Zatim pisala tekst o problemima naše šetnice Kanalom sv. Ante, potom obišla u društvu s glavnim projektantom Nikolom Bašićem gradilište fantastičnog hotela na Kulinama u Mandalini - a negdje u međuvremenu s fotoreporterkom Ninom prošetala i starom gradskom jezgrom.

Nije li to privilegija, živjeti u gradu u kojem možeš vidjeti sve to, u gradu koji sve to ima, odnosno upravo stječe?

Problemi sa šetnicom će se riješiti u našu korist, u to ne treba sumnjati. Hoteli će uskoro biti otvoreni i tako donijeti nevjerojatno velike dodatne poene ovome starom, lijepom gradu, samo je njegova stara gradska jezgra - zbog koje sve to postoji - jednostavno osuđena na ignoriranje, nered u prostoru i zatiranje života.

Suho i neuredno bilje

Uopće ne znam odakle krenuti? Od šesne i uredne cvjećarne časni benediktinki u njihovu prostoru na Gorici, i pitarima suhog i neurednog bilja pred vratima odmah preko puta? Turistička zajednica je lani imala zanimljivu akciju podjele keramičkih pitara sa sadnicama, darovala ih poslovnim prostorima, lokalima, apartmanima u staroj jezgri... Manji dio ih je održavan, veći dio izneređen: pitari su postali

pepeljare i škovacere sa ili bez suhog bilja kao "ukrasa".

Pred samom Turističkom zajednicom su dva stabalca, održavana odnosno posadena marom upravo toga ureda - sad oko njih caruje korov!? Iz susjedne recepcije tzv. raspršenih hotela svoje su - naravno suho - stabalce unijeli unutra pa se, premda je staklo šprko, izvanka dobro vidi...

Idemo dalje. Krov gradske vijećnice je, kao i obično, smetlište. Ta točka upravo fantastične vizure prema katedrali sv. Jakova, puna je plastičnih boca, opušaka, kutija cigareta, karte od ovoga i onoga...

Škavacere u staroj jezgri

Netko će reći: tu svrača neodgovorna mladež, narokomani, oni to ostavljaju za sobom i ništa se ne može... Ništa nego čistiti svaki dan pa kome prije dodije.

Idemo niza desne skale od vijećnice: trg između katedrale i vijećnice pun turista, mnogi se penju skalama gore, a na vrhu ih čeka jedan golemi, bijeli, plastični pitar - još jedna gradska škovacera...

Skalama niže katedrale - pogled puca na svježe gradi-

lišće prema peškariji desno (gdje će tu biti talijanska pijaca u danima **Okusi Mediterana**), pa se u grad vraćamo lijevo, obalom, prema Hotelu Jadran koji, kao i uvijek, ima uređen svoj okoliš i tamošnje zelenilo.

Zašto je opuzla ona magno lija ispred zgrade Župa-

nije u onom, inače lijepom, zelenom zidu prema moru? I zašto se u uličici između crkvice sv. Nikole i kafea, tom vrlo frekventnom prolazu s Dobrića drito na more, nalazi stovarište stvari nekog od kafića: odbačeni reklamni visoki stolovi, u prozoru neka platenka, kutija, neka

a neuralgičnih točaka

nika o uređenju, odnosno o štekatima i tendama, koji u gradskoj upravi nitko nije stavio izvan snage premda tako izgleda. Zeleni otoci prema obali su održavani kakotako, neki nikako.

U prostoru između Tomasea i Krešimira netko će jednom prodati sladoled: za sada je donio i tendom pokrio frižiderčinu a iza pobaćao, jedan na druge, par stolova i još neke potrepštine koje će jednog dana kad krene lova od sladoleda dobro doći.

Ižardinjere pune smeća

U neposrednom susjedstvu su trgovine Djela i Marine, a ispred njih tri velike kamene, građene žardinjere sa stablima: pune smeća!

Idemo uzaskale u đardin: dva sam puta prošla toga dana, s fotoreporterkom ujutro, i vraćajući se iz Mandaline popodne: park je pun šporikih papira, karte od slatkiša, kutija cigareta, biljke su nedavno posadene, siromaške u investiciji i održavanju - naravno da se vide i tragovi ćupanja. Znamo, znamo, glavno obrazloženje za takav đardin je da ljudi krađu sadnice.

Izlozi prekriveni pak-papirom

Ima li načina da se smisli njihova zaštita dok ne stasaju u čvrste biljke? I zašto već danima pored žardinjera stoje hrpice iskopa koji imaju dovesti do nekih instalacija, i zašto je tamo cijeli dan carevalo jedno (da jedno...) pa-sje govno?

U uličicama starog grada, pak, caruju zatvorene butige, izlozi prekriveni pak-papirom. A najbolje od svega je da vlasnici onih koje uopće rade, štede struju, pa je uvečer i ono malo aktivnih izloga, u mraku, a samim tim pogašeno i ono malo svjetla života stare gradske jezgre. Fritularnica na Meduliću promijenila je, hvala ti Bože, bar suncobran, no i dalje izgleda neprimjerno mjestu na kojem postoji - ništa bolja nije ona kod Županije. Fritule su slasan domaći specijalitet, pa zar i mjesto s kojega ljudi rado uzimaju ne bi trebalo biti u rangu s tom slasticom?

Vratiti malo pažnje

Teško se živi svugdje, naročito u staroj gradskoj jezgri s režimom parkinga (i kojećega) koji tjera ljude iz nje, ima ih koji tamo životare - njih treba nje-govati i poticati - ali i onih koji dobro zarade, pa kad već zarade, neka tom starom gradu i vrate malo pažnje. A ne da od njega rade ropotarnicu i svoj neuredni obor i svu tu kramu za sobom ostave do iduće sezone - no o toj smo zimskoj slici pisali sto puta! Pa šta? Ništa.

I rečenica za kraj: nedavno sam boravila u francuskom srđnjovjekovnom gradu Vannesu, veličine i statusa Šibenika. U staroj gradskoj jezgri - niti jedne žice, niti jednog klima-uređaja po fasadama. Da, to je bogata Francuska, a mi smo siromašna Hrvatska. Koja je izgradila ono monumentalno, a neupotrebljivo kameno čudo od starog pazara...

krama, tamo dalje poveznani stolovi koji se ne koriste...

Na prostoru uokolo crkvice sv. Nikole ugostitelji su se potrudili urediti svoje "okućnice" - na stranu što tamo i dalje stoje neki ćadori Aga-Hasanage, kojima u tom prostoru nije mjesto, a niti ih dozvoljavaju uvjeti Pravil-